

[P. Mortensen.]

saa overfor de to tidligere behandlede Lovforslag, navnlig med Hensyn til Brugsformen af den Jord, der her tænkes udstykket. Det ærede Medlem ønsker Garantier for, at Jorden efter denne Lov alene udstykkes til Sønderjyder, og det ærede Medlem ønsker endvidere Særbestemmelser for Landarbejdere, der kommer fra det øvrige Land. Hvis det skulde gennemføres, hvad jeg mener der slet ikke er nogen Grund til, vilde der blive mange Vanskeligheder at overvinde, Vanskeligheder, som fuldkommen vilde umuliggøre den Ordning, der her er paatænkt. Vi mener, at dette Lovforslag indeholder et Beskæftigelsesmoment, idet der, hvis det gennemføres, bliver Mulighed for Beskæftigelse til en hel Del af de arbejdsløse Arbejdere, der i saa rigeligt Maal findes i Sønderjylland, og det indeholder tillige Eksistensmuligheder for de Mennesker, der kan faa Beskæftigelse paa den danske Jord, hvad de har et naturligt Krav paa. Alt imedens det ærede Medlem fortæber sig i nationalpolitiske Betragtninger, søger at pleje særlige national-politiske Tanker og Tendenser, venter Befolkningen dernede paa Beskæftigelse, venter paa Muligheden af at faa oprettet egne Hjem. Disse Betragtninger tjener ikke til Arbejderklassens, til Samfundets, til den sønderjydske Befolknings Bedste, og jeg beklager, at det ærede Medlem har indtaget et saa ensidigt Standpunkt, men jeg vil alligevel haabe, at det skal lykkes i det Udvalg, der efter alt at dømme skal nedsættes, at faa noget ud af det foreliggende Lovforslag.

Jeg skal endnu en Gang anbefale det til det høje Tings Velvillie.

Chr. Ernst Christensen: Jeg kan følge den højtærede Minister i hans Betragtninger om, at de Principper i vor Jordlovgivning, der ogsaa indeholdes i det foreliggende Lovforslag, er blevet nogenlunde udtømmende drøftet i den sidste Tid, og jeg skal derfor heller ikke komme ind paa dem. Det vil vi faa Lejlighed til, som ogsaa den højtærede Minister antydede, i det kommende Udvalg, og der er efter min Mening saavel fra vor Side som fra Ministerens Side vist Villighed til at gaa ind i en fordomsfri Drøftelse.

Der er en enkelt Ytring af det ærede Medlem Hr. J. P. Nielsen, som jeg gerne vil anholde. Det ærede Medlem sagde, at det særlig skulde være Pengeinstitutterne, der er interesseret i, at Jorden ikke udstykkes efter 4. Oktober-Loven. Jeg tror nu ikke, det er Tilfældet, vi har saamænd ikke saa mange Penge i vore Pengeinstitutter, at de ikke ved,

hvor de skal gøre af dem, saa det er sikkert ikke Grunden.

Det ærede Medlem Hr. Hans Hansen talte om Byggeforsøgene. Jeg har ogsaa udtalt, at det efter min Mening var et Forsøg, der skulde gøres. Lovforslaget siger naturligvis ikke, at det kun er et Forsøg, det siger, at det kan gøres efter Ministerens Ønske og Anvisning. Men jeg vil jo mene, at naar det Udvalg, som har med Sagen at gøre dernede, faar Erfaringer om disse Forsøg, vil de blive fortsat eller standset.

Det, der giver mig Anledning til at tage Ordet, er en Ytring af det ærede Medlem Hr. Schmidt, der mente, at det var meget tydeligt, at denne Udstykning var en national Opgave. Det ærede Medlem krævede gentagne Gange Garantier for, at den Hjælp, der paa denne Maade kom til de sønderjydske Landsdele, kom hele den sønderjydske Befolkning til gode, at den faar en Førstet. Det er ganske givet, at denne Befolkning helt naturligt faar en Førstet. Den bor jo i Landet og en Ansøger, der bor i Landet, der bor nærmest, har de bedste naturlige Betingelser for at faa Bruget, fordi han netop bor nærmest ved og kender baade Konjunkturer, Betingelser, Dyrkningsforhold o. s. v. Alt lige, er han den, der naturligt bliver foretrukket. Men jeg siger ogsaa „alt lige“, og det har altid været saaledes, at Landsdelenes Børn har først og fremmest Krav paa den Jord, der er dernede. Det er der heller ikke noget i Vejen for, saadan har det været hidtil, det Krav har de faaet opfyldt hidtil og vil faa fremdeles. Men selv det ærede Medlem Hr. Schmidt er ikke blind for, at det er nødvendigt, at der tilføres nyt Blod udefra. Vi har jo kunnet konstatere Aar efter Aar, at der er ikke Ansøgere nok til den Jord, der udbydes og tilbydes dernede. Derfor er det nødvendigt, at der ogsaa kommer Folk andetsteds fra; for ellers vil det store Formaal, der altsaa her er kendetegnet, ikke ske Fyldest efter de Planer, der ligger i Lovforslaget, og efter Erhvervsudvalgets Indstilling.

Jeg skal ikke følge det ærede Medlem Hr. Schmidt i hans Valutabetragtninger. Jeg tror dog nok, at de økonomiske Vanskeligheder, der har været til Stede i de sønderjydske Landsdele, og vel er der endnu, fuldt saa meget skyldes den tyske som den danske Valutapolitik. Vi ved, at den danske Valuta har svinget, men dog ikke i samme Grad som den tyske. Den Rekord, som den tyske Valuta har sat: at man ikke kan købe en Kop Kaffe for en Milliard Mark, staar vistnok uovertruffen. Og dette, at vi paa Grundlag af den Markderoute har